

Fra: Vibeke Stilling Larsen [mailto:vibekestillinglarsen@gmail.com]
Sendt: 28. januar 2016 14:12

Til: Birgitte Dengsø Toft-Petersen
Emne: Re: vedr. foretræde i børne og ung udvalget

Jeg søger fortræde i børne og ung udvalget vedrørende forhandling om gymnasireformen i faget billedkunst 2016

Venstre og daværende undervisningsminister Bertel Haarders indførelse af eksamen i billedkunst med gymnasireformen 2005 var et forsøg på at give befolkningerne øget kunstbevidsthed. 1. g elever og lærerstanden var dog ikke parat til disse nye udfordringer i 2005. Eleverne havde ikke haft faget siden 5. klasse i folkeskolen og gymnasireformens lærebøger viste med tydelighed at vi havde at gøre med et billedsprog i forfald og i særdeleshed var og er der manglende viden om den klassiske billeddannelses gyldne regler og analysemetoder og derudover også semiotiske analysemetoder. Men undervisningsministeren på det tidspunkt Bertel Haarder ønskede en billedkunsts eksamen i oldtid til samtid i begreber som aldrig har været implementeret i uddannelsessystemet, det bragte kaos i billedsproget. I 10 år herefter blev det bare værre. Samfundet har i dag et betydeligt efterslæb i forskning og undervisning i billedkunst, både på det praktiske (det er ikke aldersvarende) og teoretisk (det er ikke aldersvarende) plan. Kulturen afspejler i dag at Danmark ingen har i undervisningssystemet med både en klassisk og modernistisk dannelse i billedkunsten?

Jeg foreslår at man skriver nye lærebøger i kunst til gymnasiet, af folk der ved hvad de snakker om. Ændringer i fagbeskrivelser vil ikke give en bedre undervisning i billedkunst i gymnasiet. Det er hele konstruktionen bag der er uvirkelig. Vi mangler bl.a. forskning i klassisk billeddannelses gyldne regler. Man kan ikke fastlægge det mest almene begreb i billedsproget en komposition, i gymnasie lærebøgerne står der at den er åben eller lukket, hvilket er rent vrøvl. Hverken kunstakademiet eller universitetet forstår konstruktionen og metaforerne der knytter sig til klassisk billeddannelse fra perspektivets opfindelse i 1400 tallet til i dag. Konsekvensen er at vi i dag ikke forstår vores europæiske kulturarv. I 2015 var det mest markante eksempel på denne manglende forståelse "Friheden fører folket på barrikaderne" 1830 af Delacroix et hovedværk i fransk kunst, som kun kan forstås igennem 2 gyldne snit en raumflucht og en trekantskomposition, med denne fastlæggelse og forståelsen for Goethes farve metafysik, kan man begynde at fastlægge billedets metaforer i en tolkning, ingen ved i dag hvad billedet handler om. Abildgaard forskningen, der repræsenterer den højeste bevidsthed i dansk kunst fra oplysningstiden er vildledende. Jeg har forsket (gratis for den danske stat) i et billede i 6 år, min konklusion er at Lykkens Tempel 1785 er det store pædagogiske projekt, det forsvundne tegningsfundament for en hel kunstindlæring, der skulle vise de kunststuderende alle klassiske regler for billeddannelse. Det er en tyk spøg på eftertiden Abildgaard har begået ved at der i levnedbeskrivelsen om ham hævdes at det skulle være forsvundet. Det er universiteterne og akademierne der skal i gang med at forstå klassisk billeddannelse, men det vil de ikke, de er hånlige afvisende overfor at det skulle have betydning.

Venlig hilsen

Vibeke Stilling Larsen

Lektor i 23 år i gymnasieskolen, Abildgaard forsker